

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 16. marts 2011

EJB/ J.nr. 2011-1267

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 9. februar 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 273 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Bastrup (SF)

Spørgsmål nr. 273:

"Ministeren bedes udtømmende angive, hvad der tænkes på med udtrykket "en bolig eller en boform, der kan sidestilles med boformer under den foreslåede § 9, stk. 7, nr. 1-4" i besvarelsen af SOU alm. del - spørgsmål 177."

Svar:

Ved lov nr. 550 af 26. maj 2010 blev i retssikkerhedslovens § 9, stk. 7, fastsat, at en persons oprindelige opholdskommune i nærmere angivne tilfælde skal være handlekommune for ydelser efter lov om social service. Det gælder, når en person får ophold i en af de boformer, der er nævnt i bestemmelsens nr. 1-5 i en anden kommune, og når den oprindelige opholdskommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket hertil. Begge betingelser skal være opfyldt.

Reglerne gælder herunder efter § 9, stk. 7, nr. 5, også, når borgeren får ophold i en bolig eller en boform, der kan sidestilles med boformer under den foreslåede § 9, stk. 7, nr. 1-4.

Retssikkerhedslovens § 9, stk. 7, nr. 1-5, trådte i kraft den 1. august 2010. Formuleringen af bestemmelsen, svarer til formuleringen af lovens også forud herfor gældende § 9 c, stk. 2, nr. 1-5, om mellemkommunal refusion i tilfælde, hvor en person efter medvirken fra den oprindelige opholdskommune eller anden offentlig myndighed har fået ophold i en ny kommune i en af de nævnte boformer. Herunder svarer formuleringen i § 9, stk. 7, nr. 5 "boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4." til formuleringen i § 9 c, stk. 2, nr. 5.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget til § 9, stk. 7, (L 169 2009-10) er afgrænsningen af kategorier af boformer i de to bestemmelser den samme.

Bestemmelsen i den gældende § 9 c, stk. 2, blev oprindeligt ved lov nr. 117 af 2. marts 1999, indsat i retssikkerhedslovens § 9 a, stk. 1, med følgende formulering:

§ 9 a. Opholdskommunen har ret til at få sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om social service, lov om aktiv socialpolitik og § 52, stk. 1, i lov om social pension refunderet af en tidligere opholdskommune, når denne tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen får ophold i:

- 1) Boformer efter §§ 91-94 i lov om social service.
- 2) Anbringelsessteder for børn og unge efter §§ 49 og 51 i lov om social service.
- 3) Amtskommunale og kommunale plejehjem m.v. efter § 140 i lov om social service.
- 4) Boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., hvis de er oprettet af eller efter aftale med amtskommunen.
- 5) Institutioner under sygehusvæsenet.
- 6) Institutioner under Kriminalforsorgen.
- 7) Boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-6, herunder hjælp efter § 77 i lov om social service.”

Af bemærkningerne til lovforslaget (L 140 1998-99) fremgår bl.a.:

”Det er uændret en betingelse, at den tidligere opholdskommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen har fået ophold i kommunen.”

Endvidere fremgår:

”Nr. 7 er en opsamlingsbestemmelse, som giver adgang til refusion for ophold, der ikke formelt er etableret som boform efter nr. 1-6, men som kan sidestilles med sådanne tilbud, idet de anvendes til at opfylde samme behov. Reglen findes i dag i pensionslovens § 53, stk. 1, nr. 8. Sigtet med den er, at der herved tages højde for, at der i dag allerede er måder at organisere hjælp på, der kan sidestilles med de boformer, som direkte er nævnt i stk. 1, nr. 1-6, og at der hele tiden udvikles nye boformer og hjælpetilbud, der etableres ud fra konkrete behov og muligheder for at finde nye måder at indrette hjælp på.

Opsamlingsbestemmelsen giver refusion i forhold til fx private krisecentre, der fungerer på sammen måde som krisecentre efter servicelovens § 94, men som konkret ikke er etableret som en boform efter servicelovens § 94.

Den gældende bestemmelse i servicelovens § 128, stk. 1, nr. 3, om refusion, når der ydes hjælp efter servicelovens § 77, er medtaget som hjælp, der træder i stedet for en boform efter serviceloven.”

Hjælp efter den daværende servicelovs § 77 var tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har et aktivitetsniveau, som gør det nødvendigt at yde en ganske særlig støtte.

Ved lov nr. 1168 af 19. december 2003 fik retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, og herunder nr. 5, den gældende ordlyd.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår bl.a.:

”9 c, stk. 2, omhandler de tilfælde, hvor medvirken fra den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed er en forudsætning for mellemkommunal refusion. Bestemmelsen svarer til den gældende § 9 a, stk. 1. Formuleringen af opsamlingsbestemmelsen i nr. 5 er ny, men har ikke til hensigt at ændre retstilstanden.”

Som anført også i høringsnotatet til L 169, kan der på denne baggrund ikke foretages en udtømmende opregning af boformer, der træder i stedet for og kan sidestilles med boliger omfattet af retssikkerhedslovens § 9, stk. 7, nr. 1-4, og som dermed er omfattet af bestemmelsens nr. 5, idet hensigten med formuleringen er at tage højde også for udviklingen af nye boformer og hjælpetilbud.

Det følger imidlertid af ovenstående og af Ankestyrelsens praksis, at ophold i egen bolig med betydelig støtte i og uden for hjemmet efter Ankestyrelsens praksis i nogle tilfælde kan sidestilles med de nævnte boformer.

En forudsætning for, at en hjælp til en person er omfattet af bestemmelsen er medvirken fra den oprindelige opholdskommune eller anden offentlig myndighed.

Ankestyrelsen har for nylig behandlet en række sager om mellemkommunal refusion af udgifterne til voksne borgere med stort hjælpebehov, der flyttede til egen bolig. Sagerne er behandlet i forhold til retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 5.

Ankestyrelsen lagde til grund, at også ophold i egen bolig kunne danne grundlag for mellemkommunal refusion, hvis situationen kunne sidestilles med ophold i en boform, der er oprettet efter servicelovens regler.

I afgørelserne lagde Ankestyrelsen vægt på, om der efter flytning i egen bolig blev ydet en hjælp, der dækkede de samme behov, som borgeren fik dækket, da han eller hun boede på institution eller i en særlig boform.

Ankestyrelsen fastslog i afgørelserne, at man ved vurdering af omfanget af hjælpen skal se på alle de former for hjælp, som borgeren er bevilget, og som han eller hun ellers ville have kunnet modtage i en af de boformer, der er nævnt i loven. Det kan henvises til principafgørelser 253-10, 252-10 og 251-10, 89-10 og 88-10 samt 31-11. Ankestyrelsens resumé af afgørelserne vedhæftes.

For så vidt angår medvirken kan, som anført i besvarelsen af alm. del spørgsmål 178 henvises til R-2-06, vedrørende retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, hvori bl.a. anføres:

”Det var Ankestyrelsens vurdering, at en kommunes refusionspligt som følge af medvirken til en borgers flytning i en ny bolig måtte forudsætte, at kommunen eller en anden offentlig myndighed i et vist omfang aktivt havde påvirket borgerens beslutning om erhvervelse af eller havde medvirket ved anskaffelsen af en ny bolig i en anden kommune. Reglerne om refusion begrundet i medvirken havde ikke til formål at friholde en kommune for udgifter, som skyldtes, at en borger på eget initiativ flyttede til en bolig i denne kommune.”.

Benedikte Kiær

/ Dorte Bech Vizard

Principafgørelse nr.: 253-10

Status: Gældende

Journalnummer: J.nr. 3800064-10

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen

Principafgørelse om: mellemkommunal refusion - boform - eget hjem

Lov: Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 1054 af 7. september 2010 - § 9c, stk. 2, nr. 5

Resumé: En borgers ophold i egen bolig med 15 timers personlig støtte ugentlig og tilbud om beskyttet beskæftigelse i 37 timer gav opholdskommunen ret til refusion for udgifter vedrørende borgeren.

De socialpædagogiske støttetimer og den beskyttede beskæftigelse samt borgerens besøg hos venner, der også modtog hjælp, kunne tilsammen bidrage til at skabe den struktur i borgerens hverdag, som et ophold i boform også ville kunne yde. Disse og andre aktiviteter skulle således indgå i vurderingen af, om borgeren modtog hjælp, der kunne sidestilles med den, der blev ydet i et botilbud.

Principafgørelse nr.: 252-10

Status: Gældende

Journalnummer: J.nr. 3800016-10

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen

Principafgørelse om: mellemkommunal refusion - boformer - eget hjem - antal støttetimer - sidestilles

Lov: Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 1054 af 7. september 2010 - § 9c, stk. 2, nr. 5

Resumé: En borgers ophold i egen bolig med 15 timers personlig støtte ugentlig og fri adgang til faciliteter og personale i et støttecenter for døve gav opholdskommunen ret til refusion for udgifter vedrørende borgeren.

De socialpædagogiske støttetimer og adgangen til støttecenteret kunne tilsammen bidrage til at skabe den struktur i borgerens hverdag, som et ophold i boform også ville kunne yde. Disse og andre aktiviteter skulle således indgå i vurderingen af, om borgeren modtog hjælp, der kunne sidestilles med den, der blev ydet i et botilbud.

Principafgørelse nr.: 251-10

Status: Gældende

Journalnummer: J.nr. 3800084-09

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen

Principafgørelse om: mellemkommunal refusion - boform - eget hjem

Lov: Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 1054 af 7. september 2010 - § 9c, stk. 2, nr. 5

Resumé: En borgers ophold i egen bolig i et bofællesskab med fællesfaciliteter gav opholdskommunen ret til refusion for udgifter vedrørende borgeren. Borgeren var bevilget 15,5 times ugentlig personlig støtte samt beskyttet beskæftigelse 4 dage om ugen.

Der var ikke tilknyttet personale fra kommunen til drift af de fælles faciliteter i bofællesskabet, men de 4 beboeres personlige støtte blev anvendt og tilrettelagt på en sådan måde, at der altid var mindst en støtte til stede.

Beboernes samlede antal socialpædagogiske støttetimer og beskyttet beskæftigelse kunne tilsammen bidrage til at skabe en struktur i borgerens hverdag, som et ophold i boform også ville kunne yde. Disse og andre aktiviteter skulle således indgå i vurderingen af, om borgeren modtog hjælp, der kunne sidestilles med den, der blev ydet i et botilbud.

Principafgørelse nr.: 89-10

Status: Gældende

Journalnummer: J.nr. 3800024-09

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen

Principafgørelse om: mellemkommunal refusion - boformer - eget hjem - hjælpebehov - socialpædagogisk støtte - flytning

Lov: Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 1203 af 10. december 2009 - § 9c, stk. 2

Resumé: Tilflytningskommunens bevilling af socialpædagogisk hjælp i 15 timer ugentlig betød ikke, at fraflytningskommunen havde pligt til at yde refusion for udgifter vedrørende en borger, der var flyttet i eget hjem.

Hjælpen var ikke af et sådant omfang, at flytningen til ny selvstændig bolig trådte i stedet for eller kunne sidestilles med ophold i en boform. Der blev lagt vægt på, at der ikke var tale om så omfattende hjælpeforanstaltninger ved tilknyttet personale, som normalt karakteriserer et botilbud.

Borgeren, der havde meget dårligt syn og havde haft misbrugsproblemer, flyttede fra et nedlagt botilbud til egen bolig.

Det kunne ikke tillægges afgørende vægt, at fraflytningskommunen havde medvirket til flytningen ved at hjælpe med at finde boligen i den nye kommune.

Principafgørelse nr.: 88-10

Status: Gældende

Journalnummer: J.nr. 3800017-09

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen

Principafgørelse om: mellemkommunal refusion - boformer - eget hjem - hjælpebehov - praktisk pædagogisk hjælp - flytning

Lov: Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 1203 af 10. december 2009 - § 9c, stk. 2

Resumé: Tilflytningskommunens bevilling af praktisk pædagogisk hjælp, hjælpemidler og boligændring til en familie i eget hjem med et svært handicappet barn betød ikke, at fraflytningskommunen havde pligt til at yde refusion for udgifter vedrørende barnet.

Hjælpen var ikke af et sådant omfang, at flytningen til ny selvstændig bolig trådte i stedet for eller kunne sidestilles med ophold i en boform. Der blev lagt vægt på, at der ikke var tale om så omfattende hjælpeforanstaltninger ved tilknyttet personale, som normalt karakteriserer et botilbud.

Familien var bevilget praktisk og pædagogisk støtte i 30 timer månedlig, handicapbil og mindre hjælpemidler samt boligændringer i form af loftslift og ændringer af badeværelse.

Det kunne ikke tillægges afgørende vægt, at fraflytningskommunen havde medvirket til flytningen ved at hjælpe med at finde boligen i den nye kommune, og ved at bevilge boligindskud og husleje for første måned i den nye bolig.

Principafgørelse nr.: 31-11

Status: Gældende

Journalnummer: J.nr. 3800010-10

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen

Principafgørelse om: mellemkommunal refusion - opholdskommune - flytning - lejet værelse - sidestillet med - botilbud - forsorgshjem - betalingskommune - ubrudt forløb

Lov: Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 1054 af 7. september 2010 - § 9, stk. 1, § 9, stk. 2 og § 9c, stk. 2

Resumé: B Kommune var refusionspligtig overfor A Kommune i forbindelse med en borgers flytning til et beskyttet botilbud i A Kommune.

Ankestyrelsen fandt, at B Kommune var opholds- og handlekommune for borgeren, da behovet for et beskyttet botilbud opstod. Borgeren var uden bolig og kunne ikke klare sig selv.

Det forhold, at der på grund af ventetid på botilbuddet blev etableret en midlertidig foranstaltning i A Kommune, hvor der var lejet et værelse og etableret støtteforanstaltninger, medførte ikke en ændring af B Kommunes betalingsforpligtelse. Der var tale om et ubrudt forløb.